

Arrest

nr. 92 102 van 26 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 25 mei 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 april 2012, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DE SCHUTTER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekers dienden op een 23 november 2011 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Op 12 april 2012 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding deze aanvraag onontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Redenen:

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4^e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 24.10.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien vertonen de overige medische attesten bij de aanvraag evenmin een uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. De verzoekers voeren in een eerste en enige middel de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet in samenhang met machtsoverschrijding en de schending van het redelijkheidsbeginsel.

De verzoekers lichten het middel als volgt toe:

"1.

De paragraaf 1 van het artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980, zoals gewijzigd bij wet van 08.01.2012 (B.S. 06.02.2012), luidt als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen. "

(eigen onderstreping)

In casu dient te worden vastgesteld dat de verwerende partij zelf een uitspraak deed over de graad van ernst van de ziekte, zonder het advies hieromtrent te hebben ingewonnen van de ambtenaar-geneesheer of van een geneesheer die werd aangeduid door de minister of zijn gemachtigde.

Zodoende heeft de verwerende partij haar bevoegdheid overschreden, aangezien de wet dit als verplichtend voorschrijft

Slechts voor zoveel als nodig gaan verzoekers hieronder verder in de ontwikkeling van het middel.

2.

a)

Bovendien is de motivering van de bestreden beslissing kennelijk onredelijk.

Dat het redelijkheidsbeginsel als volgt kan worden omschreven

« De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. (...)»

In casu komt de bestreden beslissing, zelfs al zou zijn in overeenstemming zijn met het artikel 9ter, §1 Vreemdelingenwet (quod certe non), inderdaad kennelijk onredelijk over.

Immers stelt het bij de aanvraag gevoegde medisch typeformulier uitdrukkelijk

Depressief klachtenpatroon met hoofdpijn, stress, slapeloosheid, van concentratieproblemen en pijn sedert mishandeling. Het gaat om een ernstige aandoening. Patiënt kan het eerstvolgende jaar geen verre reis terug naar zijn geboorteland verdragen

Zodoende meldt de arts uitdrukkelijk dat het om een ernstige aandoening gaat. Bovendien is de ziekte kennelijk dermate ernstig dat ze het verzoeker onmogelijk maakt om een reis naar het , geboorteland

Bovendien kan uit de overige bewoordingen van het medisch attest, alsook uit het bijgevoegd psychotherapeutisch attest duidelijk worden afgeleid dat het om een ziekte gaat die een voldoende mate van ernst vertoont.

b)

Volgens het artikel 9ter, §1 dient de medische regularisatie-aanvraag immers voor de persoon "die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft"

In casu blijkt uit het medisch attest duidelijk dat verzoeker lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op onmenselijke of vernederende behandeling. Het gaat duidelijk om ernstige psychische klachten. Volgens VANDE LANOTTE en HAECK kan een persoon die ernstige psychische klachten heeft bij niet behandeling inderdaad het recht gewaarborgd in het artikel artikel 3 EVRM geschonden zien:

"Er kan vooreerst enkel sprake zijn van onmenselijke behandeling indien het een ernstige vorm van lijden betreft. De mishandeling dient een minimumdrempel te overstijgen. Daarbij kan het zowel gaan om puur lichamelijke als ernstige psychische en psychotische moeilijkheden. "

(HAECK, Y. en VANDELANOTTE, J., Handboek EVRM, Deel 2 Artikelsgewijze commentaar, Volume I, 2004; Intersentia, 138)

Daarbij wordt door deze auteurs verwezen naar ondermeer het arrest SOERING v. UK, arrest van 7 juli 1989, Publ. Hof Serie A, Vol 161, §100.

c)

In concreto blijkt uit het medisch attest dat verzoeker reeds twee jaar aan een posttraumatische stressstoornis lijdt, welke medicatie hij neemt (waarvan alleszins de ernst enkel kan worden ingeschat door een geneesheer en niet door verwerende partij zelf), dat de behandeling wellicht drie jaar zal moeten duren, en dat er zich een verergering van de psychische klachten zal voordoen bij niet-behandeling ervan.

Uit het psychotherapeutisch attest blijkt bovendien dat verzoeker tweemaal per maand therapiesessies krijgt. Er wordt in dit attest voorts ook een overzicht gegeven van de precieze klachten die verzoeker heeft.

Zodoende blijkt uit de bij de aanvraag overgemaakte documenten overduidelijk aan dat verzoeker een voldoende ernstige ziekte lijdt om beroep te kunnen doen op het artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

d)

De wetgever heeft de toegang tot de procedures van medische regularisatie verstrengd om misbruiken tegen te gaan. Het was echter allerm minst de bedoeling om personen die lijden aan een voldoende ernstige ziekte uit te sluiten, integendeel.

In de memorie van toelichting bij de wetwijziging van 08.01.2012 kan gelezen worden:

"De eerste wijziging heeft als doel om de ontvankelijkheidsvoorwaarde te verstrengen en op die manier oneigenlijk gebruik tegen te gaan. Het betreft meer bepaald de tussenkomst van de ambtenaar-geneesheer van de Dienst Vreemdelingenzaken in de ontvankelijkheidsfase. Deze "medische filter" laat de Dienst Vreemdelingenzaken toe om de aanvraag onontvankelijk te verklaren indien de DVZ-arts in een advies vaststelt dat de ziekte een manifest gebrek aan ernst vertoont en geen aanleiding kan geven tot een verblijfsmachtiging. Zal rekening worden gehouden met de geschiktheid van de persoon om zich te verplaatsen Dergelijk advies van de geneesheer kan sneller worden geproduceerd dan een advies ten gronde. Bovendien heeft deze "medische filter" een belangrijk ontradend effect aangezien het attest van immatriculatie voortaan enkel zal worden af gegeven aan ernstige zieken voor wie de procedure werkelijk bedoeld is."

(eigen onderstreping)

(zie stuk 3, bladzijde 4)

Behalve dat ook uit deze toelichting onmiskenbaar blijkt dat de beslissing omtrent de graad van ernst enkel toekomt aan een geneesheer, blijkt er evenzeer uit dat de wetgever enkel die aanvragen wil ontvankelijk verklaard zien worden waarbij het gaat om ernstige zieken. Het is voornamelijk de bedoeling om personen wiens ziekte een manifest gebrek aan ernst vertoont uit te sluiten.

Zoals blijkt in casu heeft de dokter de aandoening van verzoeker sowieso omschreven als "ernstig".

Hoe dan ook toont de aandoening geen manifest gebrek aan ernst. Dit werd genoegzaam aangetoond hierboven bij het opsommen van de concrete beschrijvingen uit het medisch typeformulier en het bijgevoegd therapeutisch verslag.

In casu kan dan ook ternauwernood begrepen worden hoe de verwerende partij tot haar beslissing is kunnen komen om de aanvraag van verzoeker af te wijzen bij gebreke aan duidelijkheid over de ernst van de ziekte.

De bestreden beslissing schendt dan ook kennelijk het redelijkheidsbeginsel.

Ook de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waardoor tegenpartij gebonden is, vereisen dat elke beslissing correct gemotiveerd wordt."

2.2. De verwerende partij antwoordt in haar nota met opmerkingen als volgt:

"Ter ondersteuning houden verzoekers voor dat de gemachtigde zijn macht overschreden heeft, nu er in de bestreden beslissing uitspraak werd gedaan nopens de graad van de ernst, zonder dat het advies van de ambtenaar-geneesheer werd ingewonnen zoals de wet volgens verzoekers verplichtend voorschrijft.

Verzoekers beschouwingen falen volkomen.

De verwerende partij laat gelden dat artikel 9ter §3, 3° van de Vreemdelingenwet stipuleert dat:

"§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.. "

Terwijl conform art. 9ter. §1. vierde lid van de Vreemdelingenwet het medisch getuigschrift dient te voldoen aan de volgende voorwaarden:

'Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar sraad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. '

In casu werd de bestreden beslissing genomen om reden dat het medische getuigschrift de graad van ernst niet vermeldt.

In tegenstelling tot hetgeen verzoekers pogen voor te houden, dient conform art. 9ter, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet het medisch getuigschrift uitdrukkelijk te vermelden welke de graad van ernst van de aandoening is, opdat de aanvraag ontvankelijk kan zijn in de zin van §3, 3° van artikel 9ter, en voor advies aan de arts-adviseur zou moeten worden overgemaakt.

Indien de graad van ernst niet wordt vermeld op het medisch getuigschrift verklaart de gemachtigde van de minister de aanvraag terecht onontvankelijk in toepassing van art. 9ter §3 van de Vreemdelingenwet, zonder dat de gemachtigde eerst advies zou moeten inwinnen bij de arts-adviseur.

Verzoekers kunnen niet dienstig anders voorhouden. Hun beschouwingen gaan uit van een verkeerde lezing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

"Voor zover verzoekers laten gelden dat het niet aan de gemachtigde van de staatssecretaris toekomt zijn appreciatie te geven over de ernst van de aandoening, maar dat dit dient te gebeuren door een ambtenaar-geneesheer, wijst de Raad erop dat de verwerende partij in casu niet heeft getracht een medische beoordeling te geven, maar louter is nagegaan of aan de toepasselijke wettelijke bepalingen is voldaan. Door vast te stellen dat in het standaard medische getuigschrift van 21 april 2011 enkel de

aandoeningen worden vermeld en de noodzakelijk geachte behandeling, maar niet de graad van ernst van deze aandoeningen. heeft de gemachtigde van de staatssecretaris zich geenszins in de plaats gesteld van een ambtenaar-geneesheer. De gemachtigde heeft louter geoordeeld dat niet werd voldaan aan de voorschriften van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, met name het vierde lid van § 1 dat voorschrijft "Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, "en § 3, 3° dat bepaalt dat de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard "indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid. Waar verzoekers verder de mening zijn toegedaan dat een psychische aandoening, zo onder weer een posttraumatische depressie, een ernstige aandoening is en dat de graad van ernst van de ziekte impliciet kan worden afgeleid uit de term "posttraumatische depressie", kunnen zij niet worden gevolgd. Artikel 9 ter van de vreemdelingenwet schrijft voor dat deze graad van ernst moet worden vermeld, los van de ziekte zelf en de noodzakelijk geachte behandeling. zodat het niet opgaat te stellen dat deze graad van ernst impliciet kan worden afgeleid uit de aard van de aandoening zelf. Verzoekers tonen niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris op kennelijk onredelijke wijze of steunend op een foutieve feitenvinding tot de bestreden beslissing is gekomen. De bestreden beslissing steunt op afdoende, ter zake dienende, pertinente en deugdelijke motieven. De schending van de materiële motiveringplicht en van artikel 9ter van de vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen." (R.v.V. nr. 78.395 van 28 oktober 2011, onderlijning toegevoegd)

Ook de tweede kritiek van verzoekers kan niet worden aangenomen. Het loutere feit dat in het medisch attest dat verzoekers bij hun aanvraag hebben voorgelegd, wordt vermeld dat 'het gaat om een ernstige aandoening', volstaat niet opdat voldaan is aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden conform artikel 9ter §3, 3° en 9ter §1, 4° van de Vreemdelingenwet.

Immers vereist voormelde artikel 9ter §1,4° van de Vreemdelingenwet dat in het medisch getuigschrift melding wordt gemaakt van de 'de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling'.

Met de vermelding dat het om 'een ernstige aandoening' gaat, wordt niets gesteld inzake de graad van de ernst.

Voor zoveel als nodig verwijst verwerende partij naar de verklaringen van de staatssecretaris voor de bevoegde commissie in de Kamer van 17.04.2012 (bijlage 1):

"Op het attest dient niet vermeld te worden of het om een dramatisch geval, dan wel een ernstig medisch geval gaat, zoals u denkt, maar wat de graad van de ernst van de ziekte is en welke behandeling noodzakelijk wordt geacht om het risico dat de aanvrager loopt, te kunnen evalueren. (...) De graad van de ernst is niets anders dan de afweging tussen een gezondheidstoestand en het mogelijke humanitaire risico".

Verzoekers kunnen dan ook niet dienstig voorhouden dat de materiële motiveringsplicht zou geschonden zijn door de in casu bestreden beslissing.

Integendeel wordt in de bestreden beslissing geheel terecht het volgende gesteld:

"Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4° lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 24.10.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien vertonen de overige medische attesten bij de aanvraag evenmin een uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1. 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden" (onderlijning toegevoegd).

De gemachtigde stelde terecht vast dat het medisch getuigschrift de GRAAD van de ernst niet vermeldt, zodat een onontvankelijkheidsbeslissing werd genomen.

Verzoekers kunnen niet dienstig anders voorhouden.

Ook hun opmerking dat uit het medisch attest kan worden afgeleid dat verzoekster niet kan reizen, en uit het medisch attest en het psychotherapeutisch attest kan worden afgeleid dat de ziekte een voldoende mate van ernst vertoont, kan niet overtuigen.

Uit de bewoordingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet blijkt dat de graad van de ernst uitdrukkelijk moet worden vermeld in het medisch getuigschrift; verzoekers kunnen niet dienstig voorhouden dat deze zou kunnen worden afgeleid uit andere vermeldingen.

Verwerende partij verwijst ten overvloede naar de hierboven geciteerde rechtspraak van de Raad (arrest nr. 78.395).

Het komt niet toe aan de gemachtigde om impliciet af te leiden uit de aard van de aandoening of uit de beschrijving van de gevolgde therapie of voorgeschreven medicatie, welke de graad van de ernst is (zie ook RvV nr. 68.505 van 17 oktober 2011).

Verzoekers kunnen niet dienstig anders voorhouden. Hun verwijzing naar rechtsleer toont niet aan dat de gemachtigde in casu onredelijk zou hebben gehandeld.

Terwijl de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd is zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op

grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St., nr. 101.624 van 7 december 2001).

De verwerende partij besluit dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van art. 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk diende te worden verklaard.

De gemachtigde handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoeksters concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het redelijkheidsbeginsel inclus.

Waar verzoekers tot slot verwijzen naar voorbereidende werken inzake het nieuwe vierde lid van artikel 9ter §3, ingevoegd bij wet van 08.01.2012, falen hun beschouwingen andermaal.

Verzoekers verliezen kennelijk uit het oog dat de wetgever een medische filter heeft ingevoerd in de ontvankelijkheidsfase, zoals bepaald in dit vierde lid. De wetgever heeft het derde lid evenwel behouden, zodat de gemachtigde nog steeds in het kader van het onderzoek naar de ontvankelijkheid van de aanvraag, dient na te gaan of alle vereiste vermeldingen zijn opgenomen in het (/de) medische attest(en).

Geenszins dient de arts-adviseur om een advies te worden verzocht indien de gemachtigde vaststelt dat niet voldaan is aan de vereisten van artikel 9ter §1,4° van de wet, en de aanvraag zodoende conform het derde lid van §3 van artikel 9ter onontvankelijk moet worden verklaard.

Terwijl, het weze herhaald, de graad van de ernst moet worden vermeld in het getuigschrift, hetgeen in casu niet het geval is; er wordt enkel vermeld dat 'het om een ernstige aandoening gaat', zonder enige uitspraak inzake de graad van de ernst (zie hierboven).

Verzoekers hun beschouwingen falen dan ook volkomen. Er wordt geen schending van het redelijkheidsbeginsel aannemelijk gemaakt.

De uiteenzetting van verzoekers kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.

Het enig middel kan niet worden aangenomen."

2.3. Het door de verzoekers aangevoerde redelijkheidsbeginsel is geschonden indien de bevoegde overheid op grond van de uitgedrukte motieven op kennelijke onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen. Om dit na te gaan, oefent de Raad een marginale toetsing uit en sanctioneert enkel de kennelijke wanverhouding tot de feiten waarop de bestreden beslissing is gebaseerd. Het redelijkheidsbeginsel laat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat, wanneer de door het bestuur geponeerde verhouding tussen beslissing en feiten in werkelijkheid volkomen ontbreekt (A. MAST, J. DUJARDIN, J. VANDE LANOTTE en M. VAN DAMME, Overzicht van het Belgisch administratief recht, Mechelen, Kluwer, 2006, 60 en de aldaar aangehaalde rechtspraak van de Raad van State).

2.4. De bestreden beslissing werd getroffen op grond van artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet. Artikel 9ter van de vreemdelingenwet "zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012" luidt als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

(...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid

(...)"

2.5. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen onontvankelijk wordt verklaard omdat het standaard medisch getuigschrift dat voorgelegd werd, niet beantwoordt aan de voorwaarden zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet. In casu wordt vastgesteld dat het voorgelegde medisch getuigschrift geen enkele uitspraak doet omtrent de graad van ernst van de ziekte en dat de overige medische attesten bij de aanvraag evenmin een uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte vertonen. Op grond van voormelde vaststellingen concludeert de verwerende partij: "Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden."

2.6. Blijkens het administratief dossier heeft verzoeker bij zijn in punt 1 bedoelde aanvraag een op 24 oktober 2011 door een arts ingevuld medisch getuigschrift gevoegd dat opgesteld is conform het model standaard medisch getuigschrift. Verzoekers arts gebruikte blijkens het administratief dossier een Franstalig standaard medisch getuigschrift dat hij in het Nederlands invulde.

Rubriek B van het standaard medisch getuigschrift luidt in het Frans als volgt: "B/ DIAGNOSTIC : description détaillée de la nature et du degré de gravité des affections sur base desquelles la demande d'autorisation de séjour sur pied de l'Article 9ter est introduite (1) Il est dans l'intérêt du patient que des pièces justificatives (p.ex. rapport émanant d'un médecin-spécialiste) soient produites pour chaque pathologie." (vrije vertaling aan de hand van de vermeldingen op het Nederlandstalig standaard medisch getuigschrift : "(B) Diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de graad van ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter wordt ingediend. Het is in het belang van de patiënt dat voor elke pathologie stukken ter staving worden voorgelegd (bv. Specialistisch verslag)."

De arts van verzoeker vermeldde in concreto onder deze rubriek het volgende: "Depressief klachtenpatroon met hoofdpijn, stress, slapeloosheid, van concentratieproblemen en pijn sedert mishandeling. Het gaat om een ernstige aandoening. Patiënt kan het eerstvolgende jaar geen verre reis terug naar zijn geboorteland verdragen."

2.7. Hieruit blijkt dat de arts van verzoeker niet enkel de aandoening vermeldde en de symptomen, maar eveneens vermeldde dat het een ernstige aandoening betreft. De arts verduidelijkt daarbij ook de graad van ernst van de aandoening, met name dat het een zodanig ernstige aandoening betreft dat "Patiënt kan het eerstvolgende jaar geen verre reis terug naar zijn geboorteland verdragen."

De verwerende partij kan niet gevolgd worden waar deze stelt dat er niets wordt vermeld inzake de graad van ernst.

2.8. De verwerende partij verwijst naar de verklaringen van de staatssecretaris voor de bevoegde commissie in de Kamer van 17 april 2012, die in bijlage bij de nota met opmerkingen werd gevoegd,

waarbij de staatssecretaris stelde dat *“De graad van ernst is niets anders dan de afweging tussen een gezondheidstoestand en het mogelijke humanitaire risico”*.

Waar in het standaard medisch getuigschrift wordt vermeldt dat *“Het gaat om een ernstige aandoening. Patiënt kan het eerstvolgende jaar geen verre reis terug naar zijn geboorteland verdragen.”*, stelt de Raad vast dat *in casu* de arts van de verzoeker informatie meedeelt over het verband tussen de ziekte en het risico bij terugkeer naar het land van herkomst.

2.9. De Raad benadrukt dat de beoordeling zelf van de graad van ernst van de ziekte dient te geschieden door de ambtenaar-geneesheer. Conform het gestelde in artikel 9ter, §1, vijfde lid, van de vreemdelingenwet komt dit toe aan de ambtenaar-geneesheer en kan dit voorwerp van discussie zijn onder medici.

2.10. Hoewel het standaard medisch getuigschrift aldus informatie vermeldt over de graad van ernst van de voorgelegde aandoening, wordt in de bestreden beslissing evenwel gesteld dat het standaard medisch getuigschrift geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte toont. De Raad stelt vast dat dit motief van de bestreden beslissing niet steunt op een correcte feitenvinding en dat de gemachtigde van de staatssecretaris kennelijk onredelijk heeft gehandeld door de aanvraag in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk te verklaren. Een schending van het redelijkheidsbeginsel wordt vastgesteld.

De Raad wijst erop dat elke zaak individueel beoordeeld dient te worden. Waar de verwerende partij verwijst naar een arrest van de Raad moet worden opgemerkt dat in de continentale rechtstraditie arresten geen precedentswaarde hebben en dat de verwerende partij niet aantoonde dat de feitelijke omstandigheden die aanleiding gaven tot de door haar geciteerde rechtspraak identiek zijn aan deze in voorliggende zaak, zodat *in casu* dezelfde conclusie zou moeten worden getrokken. De Raad dient op zich dan ook niet in te gaan op de door verwerende partij aangehaalde rechtspraak (cfr. RvS 16 december 2009, nr. 198.981).

Het middel is in de opgegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere middelonderdelen geen aanleiding kunnen geven tot een ruimere nietigverklaring van de bestreden beslissing, worden de overige onderdelen van het enig middel niet meer onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 april 2012, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MAES